

בעקבות סיפורים

(נספחים)

יחידה זו מכילה

- שנים עשר סיפורים
- 4 כרטיסי משימה
- מחוון לכתיבת דווח
- מחוון לכתיבת טיעון
- מחוון לכתיבת דו-שיח
- מחוון לכתיבת מכתב אישי
- מחוון לכתיבת סיפור
- מחוון לכתיבת כתבה עיתונאית
- דף מעקב לתלמיד
- מאגר תכונות אופי
- דף מעקב

סיפור ראשון

בעיצומה של מלחמת השחרור הזמין דוד שאלתיאל, מפקד ירושלים, את הרב גורן לשיחה דחופה. הגיעו אליו ידיעות מודיעיניות שהערבים עומדים לתקוף את ירושלים בטנקים. התקיפה נקבעה ליום שבת בשעה 11 בבוקר. הרב גורן הבין את חומרת המצב וחשב לעצמו מי יוכל לסייע לצבא לעמוד במתקפה הצפויה. הרב גורן הבין שעליו לגייס את תלמידי הישיבות בירושלים על מנת שיייעו בחפירת תעלות שיעכבו את הגעת הטנקים של האויב. הרב גורן יצא מיד למסע שכנועים בקרב רבני ירושלים. הרב התאכזב מכך שברוב בתי המדרש שביקר סירבו הרבנים להורות לתמידים לצאת ולסייע לצבא בחפירות. הרב התעלם מסירוב הרבנים ואסף בעצמו את תלמידי הישיבות בבתי המדרש. הוא הסביר להם את המצב תוך שהוא בוכה בכי קורע לב על מצבה המסוכן של ירושלים. דבריו נכנסו ללב התלמידים וכך בערב שבת לאחר תפילת ערבית התאספו עשרות בחורי ישיבה ליד גבולה המזרחי של ירושלים. באישון לילה לאחר קידוש שנערך בשטח החלו התלמידים לחפור תעלות. מוקדם בבוקר התפללו תפילת שחרית ויצאו חזרה לבתיהם. באותו הבוקר עמד הרב בתצפית לעבר הגבול המזרחי והמתין במתח ובחרדה. בדיוק בשעה 11 התקדמה שיירת טנקים מכיוון ירדן לכיוון ירושלים המערבית. כאשר הגיעו לתעלות התהפך הטנק הראשון בשיירה. לאחר כמה רגעים התהפך גם הטנק השני בשיירה. לאחר מספר שניות החלו הטנקים להסתובב במקום ולברוח חזרה לכיוון ירדן. הרב נשם לרווחה והודה לקדוש ברוך הוא על הנס הגדול שהתרחש מול עיניו. כך הצילו הרב ותלמידי ירושלים את העיר ואת יהודי ירושלים.

סיפור שני

הרב גורן העיד על עצמו וחברי ילדותו העידו עליו כי היה ילד שובב. בתוכנית חיים שכאלה סיפר חברו לכיתה בכפר חסידים כי בכל יום היה המורה נכנס לכיתה ואומר: "בוקר טוב, גורנצ'יק צא!". גורנצ'יק השובב היה יוצא החוצה, ומבעד לחלון צועק את התשובות הנכונות לשאלות שכל חבריו לא ידעו לענות עליהן. למרות שובבתו ידעו כולם להעריך את חכמתו וידיעתו הרבה בתורה למרות גילו הצעיר. הרב שקד רבות על לימודו מגיל צעיר מאוד. הרב אריה לוין שהיה משגיח בתלמוד תורה בו למד הרב גורן העריך אותו מאוד וכאות הערכה העניק לו את כובעו האישי והקפיץ אותו ארבע כיתות. הרב גורן נותר איש שובב. בזקנתו יכול היה בשמחה משפחתית, ליטול את מקומו של המתופף ולתופף. לשחק עם נכדותיו ולספר להן סיפורי בדים מופלאים. השובבות והשמחה הצטרפו לאהבת התורה וידיעתה, לאומץ הלב האישי והציבורי, לתעוזה היוצרת, וללקיחת אחריות בשאלות הלכתיות חמורות. הידע ההלכתי העמוק והרחב עם המזג היוצר והשובב אפשרו לרב גורן לעשות את הבלתי צפוי את הייחודי.

סיפור שלישי

כל חייו נלחם הרב גורן על ארץ ישראל ועל שלמותה. פעם ששאלו את הרב גורן מהיכן קיבל את אהבת ישראל העצומה שבוערת בו סיפר להם סיפור משנות ילדותו. סיפור זה נותר חקוק בליבו לכל חייו והשפיע עליו רבות. כשגרו בפולין הגיע אל העיירה שלהם שליח מארץ ישראל. הוא אסף אסיפות של יהודים ותיאר את המצב הקשה השורר בארץ. אמו של הרב הלכה לאחת מהאסיפות וכשחזרה מהם ראו שפניה השתנו והיא לא נראית כתמול שלשום. לאחר מכן גם שמו לב שהיא עונדת עליה רק את טבעת הנישואים. דבר זה היה מוזר בעיני המשפחה כי הם היו רגילים לראות את אמא עונדת עליה תכשיטים. כאשר שאלו אותה מדוע אינה עונדת את תכשיטיה הסבירה שדבריו של השליח מארץ ישראל עשו עליה רושם רב והיא רצתה שיהיה להם חלק בישובה של ארץ ישראל. היא נתנה את כל תכשיטיה לשליח על מנת שימכרם וישתמש בכסף לקניית קרקעות ליהודי ארץ ישראל. בעלה, אביו של הרב גורן, אמר לה: "אל תצטערי על התכשיטים ואל תדאגי. בעבור המצווה והמעשה שעשית אני אקנה לך תכשיטים חדשים ויפים מאלה שהיו לך". מעשה זה חקק בליבו של הרב גורן אהבת ישראל הרבה יותר משיעורי תורה ודיבורים רבים על עניין קדשות וגדולת הארץ.

סיפור רביעי

הרב סיפר על עצמו: אף על פי שאהבתי את המורים בבית הספר לא אהבתי ללמוד. לא הייתי מתמיד גדול ולא מצאתי עניין בלימודים. הייתי "ראש הבריונים" של הילדים, משחק עם כלבים ושרשראות. נלחמתי עם הבדואים שהיו באים לגנוב מהירקות שלנו, עגבניות ובצלים. הייתי הולך עם שרשראות ונלחם בהם. בבוקר הייתי הולך לבית הספר, לומד קצת. אחר כך כבר נמאס לי, אז התחלתי להרעיש קצת, עד שהמורה היה אומר לי "גורונציק צא". אמרתי "טוב מאוד" וברחתי הביתה. בכל יום נפלתי ונפצעתי. פעם אפילו רדף אחרי שור ונגח אותי. מאידך גיסא הסבל וההיקשרות לקרקע נטעו בי אהבה אדירה לאדמה. בכפר ראינו את עצמנו ממש כמחדשים את תקופת החקלאות של התנ"ך. היה לי מזל שהיה לי זכרון טוב ולמדתי פרקים שלימים בעל פה בקלות. בסך הכל אינני יכול לקבל את ההתנהגות שלי. זו היתה התנהגות אנטי חינוכית ולא היתה לי שליטה. בעקבות התנהגותי אבי נכנס לדיכאון. הוא ניסה לשלוח אותי לפנימיה אך לא היה מספיק כסף לכך. אימי עשתה מאמצים כבירים למצוא לי מסגרת בירושלים וכיתתה רגליה והתחננה שיקבלו אותי ואת אחי לישיבה. היא לא הסכימה בשום אופן לשלוח אותי ואת אחי לבדנו ולטובת החינוך שלנו עשתה מעשה שנראה כלא הגיוני ולא מעשי כלל. היא שכרה דירה בירושלים ואילצה את אבי ואת כל המשפחה לעזוב את הכפר ולעבור לירושלים. הכל לטובת חינוך הילדים ולימוד התורה. מאז והלאה השתנו חיי מן הקצה אל הקצה.

סיפור חמישי

הרב גורן סיפר: כאשר עזבנו את הכפר והגענו לירושלים גילינו שאנחנו עדיין לא יכולים להיכנס לדירה ששכרה אימנו מראש. אבי נשאר בכפר על מנת למכור את השטח והמשק וכך נשארנו בירושלים באמצע הרחוב אימי, אחי וכל המטלטלים. כל הלילה היינו ברחוב ואימי נשארה ערה על מנת להשגיח עלינו. למחרת בבוקר הגיע אבי מן הכפר והתאכזב מאוד מכך שענייני הדירה לא הצליחו להסתדר. דבר אחד עניין את אבא יותר מכל. יותר מכל רצה אבא להגיע אל הכותל המערבי. הוא עזב את הכל ולקח אותי ואת אחי הגדול לכותל המערבי. בדרך לשם בתוך הרובע הרגשתי כאילו אני רואה מלאכים באויר. הרגשתי ממש את השכינה שורה בכל מקום. הגענו לכותל והרגשתי כאילו רוח אחרת חדרה אל ליבי. בכפר הרי הייתי ראש הבריונים ולא רציתי ללמוד. התעסקתי בהכל רק לא בלימוד. בכותל הרגשתי פתאום כאילו מן השמיים נחה עלי איזו רוח שונה. חזרנו מן הכותל והרגשתי שאני ילד אחר לגמרי, לא אותו ילד שהיה בכפר. אבא מצא דירה זמנית בה נוכל לשהות עד שיסתדר עניין שכירות הדירה. נכנסתי ללמוד בישיבה ובימים הראשונים התקשיתי מאוד. באותם ימים לימד בכיתה מורה מחליף. לא ידעתי דבר על הגמרא וכאשר הגיע המורה הקבוע אמר לו המורה המחליף בקול כדי שאשמע: "יש לנו תלמיד חדש וכבר הוא עולה ל כל שאר הילדים. אני כבר רואה שהוא יהיה המצויין ביותר". דברים אלו השפיעו עלי מאוד וכנראה שמשפט זה גרם לי לרצות לגדול בתורה.

סיפור שישי

שענייני דת יכנסו לצבא. הוא טען ש "שאין דתיים בצנחנים ולכן אפשר להתאמן שבעה ימים בשבוע ואין צורך באוכל כשר ובבתי כנסת ביחידות". הרב גורן הזדעזע מהמצב ופנה אל אריק שרון שסירב לשינוי מכיון שאינו מכיר אף צנחן דתי. פעם היה תמרון גדול של צנחנים בצפון הארץ והצנחנים צנחו במצנחים לבנים. בעיני הרב גורן הם נדמו למלאכים והוא פנה אל אריק שרון ואמר לו: "כיצד מלאכים כמו הצנחנים אוכלים אוכל טרף ומתאמנים גם בשבת קודש? "אריק שרון ענה לרב: "אהיה מוכן להכשיר את המטבחים ולפתוח בתי כנסת רק אם הרב יצליח לגייס לחטיבת הצנחנים חייל דתי". הרב גורן לא נבהל והודיע לאריק שרון שהוא בעצמו יהיה הצנחן הדתי הראשון. למרות גילו המתקדם יחסית התנדב הרב גורן לקורס צניחה והחל להתאמן עם החיילים הצעירים. הוא התעקש לבצע את הקורס כמו שאר החיילים. באחד האימונים אף שבר את רגלו אך התעקש להמשיך בקורס למרות הכאבים העזים. כאשר עלה למטוס עם שאר החיילים לקראת הצניחה הראשונה אמר איתם לפני הקפיצה מהמטוס תפילה שחיבר במיוחד. הנחיתה היתה קשה עקב השבר ברגל אך הרב סבל את הכאבים בשקט. כאשר נחת הרב חיכה לו על הקרקע אריק שרון. הוא העמיד את כל הגדוד מסביב לרב וקרא בקריאת "כיפאק לרב גורן". הוא העניק לו כנפי צניחה ומאז נכנסו אל החטיבה כל פקודות הדת והוקמו בחטיבה בתי כנסת. חיילים דתיים רבים הצטרפו אל החטיבה.

סיפור שביעי

הרב גורן שמע שבאחד מבסיסי צה"ל ישנו מג"ד אחד שהורה על חייליו לשתות כוס חלב מיד לאחר אכילת בשר. הרופא בגדוד אמר שזה הכרחי וטוב לבריאות. הרב גורן הגיע במהירות אל הבסיס ודרש להפסיק הם הנוהל הבעייתי. הרב כעס מאוד על המג"ד והסביר לו בתוקף שרק הוא קובע את נהלי הדת בצבא. המג"ד הבטיח שיפסיק עם הנוהל והרב יצא מן הבסיס. כעבור מספר שעות חזר הרב גורן בהפתעה אל הבסיס וראה שהחיילים שוב שותים חלב מיד לאחר אכילת בשר. הרב גורן זימן את המג"ד למשפט דחוף אצל הרמטכ"ל יצחק רבין. המג"ד הודיע שאם ישפט יעזוב מיד את הצבא והרמטכ"ל ניסה לשכנע את הרב גורן שיוותר למג"ד. הרב גורן סירב ודרש לשפוט את המג"ד. המג"ד נשפט ועקב כך באמת עזב את הצבא. במקרה אחר שמע הרב על מג"ד שדרש מחייליו לנקות טנקים בשעות שלפני צום יום כיפור. החיילים ביצעו את הפקודה ועקב כך נכנסו לצום בלי לאכול סעודה מפסקת. הרב הגיע לאחר הצום אל הבסיס והדיח את המג"ד לעיני שאר מפקדי הבסיס. היה חשוב לנהוג בתקיפות ובחוסר פשרה על מנת להטמיע בצבא החדש את הכללים הברורים. הרב גורן ידע שהוא פועל לדורות ולכן היה חשוב מאוד להיות עקבי ותקיף.

סיפור שמיני

בכל צעדיו ובכל המקומות בהם שירת הרב בקודש את עם ישראל הקפיד לקיים את דברי חכמים "נאה דורש נאה מקיים". הרב גורן תמיד הקפיד להוות דוגמה אישית לכל הסובבים. כשם שהחמיר עם הסובבים כך החמיר עם עצמו ועם משפחתו. פעם חלתה ביתו הקטנה והיה צורך לנסוע לבדיקה בבית חולים. לרב גורן שהיה הרב הצבאי הראשי הוצמד רכב עם נהג. הרב הקפיד להשתמש ברכב ובנהג רק לצרכי עבודה צבאיים. רעייתו של הרב ביקשה שיסעו לבית החולים עם הבת הקטנה והרב סירב לאפשר זאת עם הרכב הצבאי. הרב לא רצה שיאמרו שהרב הצבאי משתמש ברכב הצבאי לטובת צרכיו האישיים. הרב חשש שזה יתן פתח לחיילים ומפקדים אחרים בצבא להתייחס אל רכוש צבאי כאל רכושם האישי. לא הועילו נסיונות השכנוע והרב, רעייתו וביתו מצאו דרך אחרת להגיע לבית החולים. כך נהג הרב גם בכל המלחמות והמבצעים שאליהם יצא הצבא בשנות שירותו. הרב היה נמצא בכל מקום בהם נלחמו חיילי צה"ל. הרב לא היסס להסתער עם הלוחמים במקומות המסוכנים ביותר כשביד אחת הוא אווז נשק וביד השניה הוא אווז ספר תורה.

סיפור תשיעי

הרבנית צפיה גורן, ביתו של הרב הנזיר זצ"ל, עמדה לצד בעלה הרב שלמה גורן בכל השנים הקשות בהם שירת את עם ישראל ללא גבול. ללא העוצמות והכוחות שנתנה לו מי יודע אם היינו זוכים להכיר את דמותו הנפלאה של הרב. הרב והרבנית הכירו כשלמדו יחד באוניברסיטה. לשניהם היה חשוב מאוד ללמוד גם השכלה לצד התגדלות בתורה. בשל היותה אשת קצין בכיר מאוד ידעה תמיד היכן הוא נמצא וידעה מה מצב הכוחות בצה"ל. למרות הסכנות הרבות היא אף פעם לא מנעה ממנו להצטרף אל הכוחות בשטח. היא הבינה מה המשמעות של יציאתו לקרב עם ספר התורה בחיקו. היא ידעה שהדבר יחזק את לוחמי צה"ל ויוסיף להם תעצומות ורצון לנצח בקרב. כאשר ביקרו הרב גורן ואישתו אצל הרבי מליובביטש קם לכבודה הרבי ואמר שזכות גדולה בשבילו לפגוש את הרבנית החשובה. הוא סיפר שהוא מכיר לה טובה גדולה משום שסבה עזר לו כשנתן לו להסתתר בביתו בזמן השלטון הקומוניסטי. הרבי נרדף על ידי שלטון הרשע הקומוניסטי עקב הפצת התורה למרות החוק האוסר זאת. סבה של הרבנית גורן הציל אותו כשנתן לו להתחבא בביתו. הרבי הזכיר תמיד שהוא חב לו את חייו.

סיפור עשירי

הרבנית צפיה היתה ביתו של הרב הנזיר זצ"ל. צפיה היתה נוהגת לקום מידי לילה ולשבת ליד דלת חדרו של אביה עד שעות הבוקר. היא היתה יושבת ומאזינה בקשב רב ללימוד התורה של אביה. אביה הרב הנזיר זצ"ל היה מנגן ניגונים עת שהיה שוקד על לימוד התורה. ניגונים אלו חדרו לליבה של צפיה וליוו אותה בכל שנותיה לצד בעלה הרב גורן. תורה זאת שקיבלה מאביה נתנה לה כח למסור את עצמה לטובת בעלה ולטובת עם ישראל. בצעירותה עסקה בחינוך ילדי ישראל. ילדי טהרן, שברובם היו יתומים שהצליחו להבריחם מאירופה ולהצילם מהשואה הנוראה, הצליחו בסופו של דבר להגיע לארץ ישראל חסרי כל. הרבנית חינכה את אותם ילדים מסכנים. גם לאחר שסיימה לחנך אותם ליוותה אותם במשך שנים רבות עד שבגרו והצליחו להסתדר בכוחות עצמם. הרבנית צפיה השקיעה ממרצה ומכספה למרות המצב המורכב ששרר בארץ. לעיתים אף ויתרה על דברים חיוניים בביתה על מנת שתוכל להעניק ולממן ילדים יתומים אלה. לאחר עשרות שנים כאשר נפגשו ילדי טהרן לפגישת מחזור סיפור כולם שבזכות הרבנית הם הצליחו להשתקם ולבנות את עצמם מחדש. בזכות העוצמה שספגו ממנה כילדים הצליחו לתגבר על החיים הקשים שחיו ולהקים משפחות לתפארת.

סיפור אחד עשר

לצד פעילות הרב בנושאים דתיים יום יומיים פשוטים הוא נאלץ להתעסק גם בסוגיות מורכבות ומסובכות שלעיתים נמנעו מלעסוק בהן גם רבנים גדולים מאוד. הרב לקח על עצמו אחריות כבדה והעז לפתור בעיות מאוד מורכבות. אחד התפקידים החשובים של הרב היה לזהות חללי צה"ל שנהרגו בקרבות ולהביאם לקבורה בקבר ישראל. במקרים רבים היה נכנס הרב גורן לשטחי אויב תוך סכנת חיים ממשית על מנת למצוא גופות חיילי צה"ל שנשארו בשטח בתום הקרבות. סוגיה זו היתה חשובה ובעלת משעות מכיוון שבאותה תקופה הרבה אלמנות צה"ל נשארו עגונות מכיוון שלא ידעו מה עלה בגורל הבעלים שמתו בקרב. כל עוד לא ידוע בודאות מה עלה בגורל החייל שנשלח לקרב אלמנתו לא תוכל להתחתן בשנית. היה צריך להיות בטוח במאה אחוזים בזיהוי הנפטר על מנת להתיר את האלמנה. הרב גורן סיפור שבמשך השנים חיילים ומפקדים רבים תמהו על כך שקצין בדרגתו מתעסק במציאת גופות ו"מתלכלך" בדברים שאינם ראויים לו. הרב לא שת ליבו לתמיהות אלו והמשיך להתיר המון עגונות.

סיפור שנים עשר

לאחר בחירת הרב גורן לכהן כרב הראשי של תל אביב פנו אליו שר הביטחון וכל ראשי הצבא בדרישה שלא יפרוש מתפקידו כרב הצבאי הראשי. כולם העריכו אותו וידעו כמה תועלת וכמה השפעה יש לו בתוך הצבא וכך במשך שלוש שנים התעכב הרב מלעזוב את הצבא. רק לאחר שלוש שנים עבר לכהן כרבה הראשי של תל אביב. לאחר שנה וחצי קיבל הרב הצעה להתמודד על תפקיד הרב הראשי לארץ ישראל. ביום הבחירות נסע הרב לקברו של הרב אברהם יצחק הכהן קוק שהיה הרב הראשי הראשון והשתטח עליו והתפלל. הרב גורן "אמר לרב קוק" שהוא יודע שאינו זכאי באמת לשבת על כסאו ואינו ראוי לכהן כמותו כרב הראשי אך הוא מבטיח שאם יבחר ימשיך את דרכו של הרב קוק. הרב גורן חזר לביתו ובדרך שמע ברדיו שנבחר להיות הרב הראשי ברוב גדול מאוד. בהיותו רב ראשי נהג באותה תקיפות הלכתית שבה נהג כרב הצבאי הראשי אך בד בבד השתדל לקרב את כל חלקי עם ישראל. דוגמה לכך היא ההחלטה לא לקבל כסף עבור חופות שערך. אנשים הרחוקים מתורה ומצוות שמחו מאוד לקחת אותו כעורך חופתם. דבר אשר גרם להם להתקרב אל התורה.

מחון לכתבת דיווח

כותבים דיווחים בכוונה לשחזר התרחשויות או ליידע עליהן את קהל היעד.

הדיווח כולל בדרך כלל את הרכיבים המפורטים להלן:

בפתיחה – מקום האירוע וזמנו

חזרה על האירועים כפי שהתרחשו

משפט מסכם

בדרך כלל הדיווח

כתוב בזמן עבר

כתוב ברצף כרונולוגי

ממוקד במשתתפים ובאירועים המתוארים בטקסט

יש בו פעלים רבים בעבר ובהווה

מובאות עובדות בלבד, ללא דעות

ביטויי זמן מסוגים שונים, ביטויי תכלית וסיבה וביטויי מקום

שימוש רב בגוף שלישי כדי להימנע מנקיטת עמדה מפורשת

לעיתים הבאת מסקנה בסוף הדיווח

מחווון לכתיבת פסקת טיעון ושכנוע

כותבים טקסט טיעוני כדי להציג עמדות, נימוקים ומידע מזוויות ראייה אחדות.

טקסט טיעוני כולל בדרך כלל את הרכיבים שלהלן:

- הצהרת הנושא והצגה מקדימה של הטענות העיקריים
- גיוס הוכחות לתמיכה בטענות
- הצגת טיעוני נגד בתוספת הוכחות
- המלצות ומסקנות המשקפות את עמדת הכותב

בדרך כלל טקסט טיעוני:

- נכתב בלשון הווה.
- משתמשים בו בקשרים לוגיים ובמילות קישור.
- ממוקד בכלל ולא במשתתפים מסוימים.

מחווון לכתיבת מכתב אישי

תאריך עברי _____ לועזי _____

פנייה אל נמען _____

פתיחה _____

גוף המכתב _____

סיום _____

חתימה

מחווון לכתיבת דו שיח

- שם הסיפור כותרת
- שמות המשתתפים
- דיבור ישיר
- כתיבת כל אמירה בשורה נפרדת
- הוספת נקודתיים ומרכאות בכל אמירה
- הוספת סימני פיסוק
- האם לסיפור שכתבתי רצף הגיוני?
- האם השתמשתי בשפה עשירה?

מחווון לכתיבת סיפור

בכתיבת ספור מתמקדים בתוכן, מבנה ולשון

תוכן

בספור תיאור התפתחות של אירועים ומעשים

הספור מכיל רעיונות מעניינים ומקוריים

בספור תיאורים רבים על הדמויות, המקום והאירועים

מבנה

בספור יש פתיחה המרמזת על הדמויות והעלילה

בספור יש הסתבכות (בעיה) חברתית או אישית

בספור יש תפנית / הפתעה

הספור מקושר ברצף אירועים ומשפטי קישור

הספור מסתיים בדרך כלל בהתרה (פתרון)

לשון

אוצר מילים עשיר ומשלב ביטויים ופתגמים

שימוש במילות הפתעה, ובמילים מתארות

יש הקפדה על פיסוק וכתיב נכון

מחווון לכתובת כתבה עיתונאית

- כותרת ראשית
- כותרות משנה
- פתיח- בהיר ומרתק שיכניס אות הקורא לנושא בלי "להבהיל" אותו יתר על המידה.
- גוף הכתבה – בגוף הכתבה לרשום את המידע מהתחקיר באופן שיהיה הגיוני מבחינה תכנית ומעניין לקורא. רצוי ליצור "סיפור" שיזרום ויהיה עקבי.
- יש לציין עובדות, העונות על השאלות: מי? מה? מתי? מדוע? באיזה מקום? ואיך?
- דגש על המטרה - לא לגלוש לעניינים שאינם רלוונטיים. ליבת הכתבה חייבת להתמקד בנושא עצמו.
- פיסקה מסכמת – רצוי שבפסקה המסכמת יהיה משפט מחץ או שתועלה סוגיה חשובה הדורשת המשך בירור והבהרה. רצוי לצרף לכתבה תצלומים ו/או איורים בהירים ורלוונטיים.
- חשוב- לא לשכוח כיתוב מתאים המתאר אותם בקצרה!
- יש להקפיד על שפה בהירה ותקינה.
- יש להגיש את רשימת המקורות ששמשה אתכם להכנת הכתבה.

מאגר תכונות אופי

יושר/יושרה	כושר מנהיגות
סקרנות	תושייה רבה
נאמנות	כושר הדרכה והקנייה
לויאליות	כושר חשיבה
יצירתיות	רציני
אסרטיביות	סדר וניקיון
נמרצות	יוזמה
כושר ספיגה-עמידות.	שקט
חברותי	משמעת עצמית
תרבותי	אחריות
מקובלות	חריצות
גישה מקדמת	דייקנות/יסודיות
אחריות חברתית	שקדנות
רוח התנדבות	רמה אישית
סיוע לזולת	הגינות
סבלנות/סובלנות	מסירות
יחסי אנוש מעולים	מהימנות

בעקבות סיפורים

דף מעקב תלמיד: _____

נושא	מס' כרטיסייה	בוצע